

Υπόθεση C-453/21

Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως κατά το άρθρο 98, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου

Ημερομηνία καταθέσεως:

21 Ιουλίου 2021

Αιτούν δικαστήριο:

Bundesarbeitsgericht (ομοσπονδιακό δικαστήριο εργατικών διαφορών, Γερμανία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

27 Απριλίου 2021

Εναγομένη, εκκαλούσα και αναιρεσείουσα:

X-FAB Dresden GmbH & Co. KG

Ενάγων, εφεσίβλητος και αναιρεσίβλητος:

FC

Αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης

Παύση του ενάγοντος από τη θέση του υπευθύνου προστασίας δεδομένων για τον λόγο ότι ήταν, συγχρόνως, πρόεδρος του συμβουλίου επιχειρήσεως και υπεύθυνος προστασίας δεδομένων στην εναγομένη εταιρία. Ζήτημα σχετικά με το αν υφίσταται ασυμβίβαστο μεταξύ των καθηκόντων αυτών και, ως εκ τούτου, αν συντρέχει «σοβαρός» λόγος που δικαιολογεί την παύση. Ζήτημα σχετικά με το αν η θέσπιση αυστηρότερων προϋποθέσεων για την παύση στο πλαίσιο του εθνικού δικαίου συνάδει με το δίκαιο της Ένωσης.

Αντικείμενο και νομική βάση της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως

Ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης και ειδικότερα, του άρθρου 38 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679· άρθρο 267 ΣΛΕΕ.

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει το άρθρο 38, παράγραφος 3, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων, στο εξής: ΓΚΠΔ) την έννοια ότι αποκλείει διάταξη του εθνικού δικαίου, όπως εν προκειμένω το άρθρο 38, παράγραφοι 1 και 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 6, παράγραφος 4, πρώτη περίοδος, του Bundesdatenschutzgesetz (στο εξής: BDSG), η οποία εξαρτά την παύση του υπευθύνου προστασίας δεδομένων, στην οποία προβαίνει ο υπεύθυνος επεξεργασίας που είναι εργοδότης του, από τις προϋποθέσεις που ορίζει η εν λόγω διάταξη, ανεξαρτήτως του αν η παύση πραγματοποιείται στο πλαίσιο ασκήσεως των καθηκόντων του;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

2) Αποκλείει το άρθρο 38, παράγραφος 3, δεύτερη περίοδος, του ΓΚΠΔ τέτοια διάταξη του εθνικού δικαίου, ακόμη και αν ο ορισμός του υπευθύνου προστασίας δεδομένων δεν επιβάλλεται δυνάμει του άρθρου 37, παράγραφος 1, του ΓΚΠΔ, αλλά είναι υποχρεωτικός μόνο με βάση το δίκαιο του κράτους μέλους;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

3) Στηρίζεται το άρθρο 38, παράγραφος 3, δεύτερη περίοδος, του ΓΚΠΔ σε επαρκή βάση εξουσιοδοτήσεως, ιδίως στο μέτρο που αφορά υπεύθυνους προστασίας δεδομένων οι οποίοι έχουν σχέση εργασίας με τον υπεύθυνο επεξεργασίας;

Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

4) Υφίσταται σύγκρουση συμφερόντων, κατά την έννοια του άρθρου 38, παράγραφος 6, δεύτερη περίοδος, του ΓΚΠΔ, όταν ο υπεύθυνος προστασίας δεδομένων ασκεί, συγχρόνως, καθήκοντα προέδρου του συμβουλίου επιχειρήσεως που έχει συγκροτηθεί στον φορέα που φέρει την ευθύνη επεξεργασίας; Προϋποθέτει η διαπίστωση τέτοιας συγκρούσεως συμφερόντων την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στο πλαίσιο του συμβουλίου επιχειρήσεως;

Σχετικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης

Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων), άρθρο 37 («Ορισμός του υπευθύνου προστασίας δεδομένων»), άρθρο 38 («Θέση του υπευθύνου προστασίας δεδομένων»), άρθρο 88 («Επεξεργασία στο πλαίσιο της απασχόλησης»).

Σχετικές διατάξεις του εθνικού δικαίου

Bundesdatenschutzgesetz (ομοσπονδιακός νόμος για την προστασία δεδομένων, στο εξής: BDSG), άρθρο 6 («Stellung» [θέση]), στο μέρος 1, κεφάλαιο 3 («Datenschutzbeauftragte öffentlicher Stellen» [υπεύθυνος προστασίας δεδομένων δημόσιων φορέων]), άρθρο 38 («Datenschutzbeauftragte nichtöffentlicher Stellen» [υπεύθυνος προστασίας δεδομένων μη δημόσιων φορέων])

Bürgerliches Gesetzbuch (γερμανικός αστικός κώδικας, στο εξής: BGB), άρθρο 626, («Fristlose Kündigung aus wichtigem Grund» [απόλυση χωρίς προειδοποίηση για σοβαρό λόγο])

Betriebsverfassungsgesetz (νόμος περί οργανώσεως των επιχειρήσεων, στο εξής: BetrVG), άρθρο 26, («Vorsitzender [des Betriebsrats]» [πρόεδρος του συμβουλίου επιχειρήσεως])

Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και της πορείας της διαδικασίας

- 1 Οι διάδικοι διαφωνούν ως προς την παύση του ενάγοντος από τη θέση του υπευθύνου προστασίας δεδομένων. Ο ενάγων έχει σχέση εργασίας με την εναγομένη. Απαλλάσσεται εν μέρει από την εργασία του για να ασκήσει τα καθήκοντά του ως πρόεδρος του συμβουλίου επιχειρήσεως που έχει συγκροτηθεί στην εναγομένη.
- 2 Με ισχύ από την 1η Ιουνίου 2015, η εναγομένη, η μητρική της, καθώς και οι λοιπές θυγατρικές εταιρίες που είναι εγκατεστημένες στη Γερμανία, όρισαν τον ενάγοντα, χωριστά καθεμία, ως υπεύθυνο προστασίας δεδομένων. Η παράλληλη ανάθεση των καθηκόντων του υπευθύνου προστασίας δεδομένων στον ενάγοντα για το σύνολο των εγκατεστημένων στη Γερμανία επιχειρήσεων του ομίλου είχε ως σκοπό την επίτευξη ενιαίου επιπέδου προστασίας δεδομένων εντός του ομίλου.
- 3 Κατόπιν υποδείξεως του αρμόδιου για τη μητρική εταιρία της εναγομένης Landesbeauftragter für Datenschutz und Informationsfreiheit [υπευθύνου για την προστασία δεδομένων και την ελευθερία πληροφόρησης στο οικείο ομόσπονδο κράτος], η εναγομένη και οι τρεις άλλες επιχειρήσεις του ομίλου που είναι εγκατεστημένες στη Γερμανία ανακάλεσαν, με χωριστά έγγραφα της 1ης Δεκεμβρίου 2017, τον διορισμό του ενάγοντος ως υπευθύνου προστασίας δεδομένων, με άμεση ισχύ.
- 4 Μετά την έναρξη ισχύος του Γενικού Κανονισμού για την Προστασία Δεδομένων (στο εξής: ΓΚΠΔ), η εναγομένη και οι τρεις άλλες επιχειρήσεις του ομίλου προέβησαν, προληπτικώς, με χωριστά έγγραφα της 25ης Μαΐου 2018, σε παύση του ενάγοντος από τη θέση του υπευθύνου προστασίας δεδομένων και με βάση το

άρθρο 38, παράγραφος 3, δεύτερη περίοδος, του ΓΚΠΔ, επικαλούμενες επιχειρησιακούς λόγους.

- 5 Με την αγωγή του, ο ενάγων προέβαλε ότι η νομική του κατάσταση ως υπευθύνου προστασίας δεδομένων παρέμεινε αμετάβλητη.
- 6 Η εναγομένη υποστήριξε ότι θα προέκυπτε κίνδυνος συγκρούσεως συμφερόντων, εάν ο ενάγων ήταν συγχρόνως υπεύθυνος προστασίας δεδομένων και πρόεδρος του συμβουλίου επιχειρήσεως. Αυτό συνεπάγεται την ύπαρξη ασυμβίβαστου μεταξύ των δύο θέσεων και, ως εκ τούτου, υφίσταται σοβαρός λόγος παύσεως του ενάγοντος.
- 7 Η αγωγή έγινε δεκτή σε πρώτο και δεύτερο βαθμό. Με την αίτηση αναιρέσεως που άσκησε, η εναγομένη ζητεί την απόρριψη της αγωγής.

Συνοπτική έκθεση του σκεπτικού της διατάξεως περί παραπομπής

- 8 Η έκβαση της αιτήσεως αναιρέσεως εξαρτάται από την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης. Κατά το άρθρο 38, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 6, παράγραφος 4, πρώτη περίοδος, του BDSG, η παύση του υπευθύνου προστασίας δεδομένων επιτρέπεται μόνον κατ' αναλογική εφαρμογή του άρθρου 626 του BGB και, επομένως, για σοβαρό λόγο. Αυτό σημαίνει ότι οι διατάξεις του BDSG θέτουν αυστηρότερες προϋποθέσεις για την παύση του υπευθύνου προστασίας δεδομένων από εκείνες που προβλέπει το δίκαιο της Ένωσης.
- 9 Με βάση το εθνικό δίκαιο, η παύση του ενάγοντος από την 1η Δεκεμβρίου 2017 δυνάμει του άρθρου 4f του BDSG, όπως ίσχυε μέχρι τις 24 Μαΐου 2018, ήταν απαράδεκτη, διότι δεν στηριζόταν σε σοβαρό λόγο.
- 10 Το κατά πόσον η παύση είναι ανίσχυρη από την 25η Μαΐου 2018, λόγω παραβάσεως του άρθρου 38, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 6, παράγραφος 4, πρώτη περίοδος, του BDSG, εξαρτάται από το αν το άρθρο 38, παράγραφος 3, δεύτερη περίοδος, του ΓΚΠΔ επιτρέπει διάταξη κράτους μέλους κατά την οποία η παύση του υπευθύνου προστασίας δεδομένων υπόκειται σε αυστηρότερες προϋποθέσεις από εκείνες που ισχύουν στο πλαίσιο του δικαίου της Ένωσης. Εάν αποκλειόταν η εφαρμογή του άρθρου 38, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 6, παράγραφος 4, του BDSG, λόγω της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης, η αίτηση αναιρέσεως που άσκησε η εναγομένη θα γινόταν δεκτή.
- 11 Αντιθέτως, εάν το Δικαστήριο κρίνει ότι οι απαιτήσεις του BDSG όσον αφορά την παύση είναι σύμφωνες με το δίκαιο της Ένωσης, επιβάλλεται να διευκρινιστεί, περαιτέρω, αν τα καθήκοντα του προέδρου του συμβουλίου επιχειρήσεως και του υπευθύνου προστασίας δεδομένων μπορούν να ασκούνται από ένα και το αυτό πρόσωπο σε μια επιχείρηση ή αν τούτο επιφέρει σύγκρουση συμφερόντων κατά την έννοια του άρθρου 38, παράγραφος 6, δεύτερη περίοδος, του ΓΚΠΔ. Η ύπαρξη συγκρούσεως συμφερόντων υπό το πρίσμα του δικαίου της

Ένωσης θα ασκούσε επιρροή επί της εκτιμήσεως σχετικά με το αν συνέτρεχε σοβαρός λόγος παύσεως του ενάγοντος.

Επί του πρώτου προδικαστικού ερωτήματος

- 12 Το εθνικό δίκαιο προβλέπει ισχυρότερη προστασία από την παύση σε σύγκριση με το δίκαιο της Ένωσης. Παύση επιτρέπεται μόνο για σοβαρό λόγο.
- 13 Η κρίση της υποθέσεως θα είναι διαφορετική, σε περίπτωση που ο ΓΚΠΔ επιτρέπει στα κράτη μέλη να ορίζουν επιπλέον προϋποθέσεις για την παύση του υπευθύνου προστασίας δεδομένων. Εν μέρει υποστηρίζεται ότι η προστασία από την παύση που προβλέπει το άρθρο 38, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 6, παράγραφος 4, πρώτη περίοδος, του BDSG, συνιστά ουσιαστική ρύθμιση του εργατικού δικαίου, στο μέτρο που η παύση εσωτερικών υπευθύνων προστασίας δεδομένων επιφέρει, κατά κανόνα, τροποποίηση της συμβάσεως εργασίας. Όσον αφορά τις ουσιαστικές ρυθμίσεις του εργατικού δικαίου δεν υφίσταται νομοθετική αρμοδιότητα της Ένωσης βάσει του άρθρου 153 ΣΛΕΕ και για τον λόγο αυτόν, η σχετική ρύθμιση δεν αντιβαίνει στο άρθρο 38, παράγραφος 3, δεύτερη περίοδος, του ΓΚΠΔ. Η αντίθετη άποψη λαμβάνει ως δεδομένο ότι η αυξημένη προστασία κατά της παύσεως δυνάμει του εθνικού δικαίου δεν συμβιβάζεται με το δίκαιο της Ένωσης στον τομέα των μη δημόσιων φορέων, καθόσον θίγει το καθεστώς των υπευθύνων προστασίας δεδομένων που ορίζονται υποχρεωτικώς με βάση το άρθρο 37, παράγραφος 1, του ΓΚΠΔ.

Επί του δεύτερου προδικαστικού ερωτήματος

- 14 Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινιστεί, επίσης, εάν το δίκαιο της Ένωσης έχει την έννοια ότι η υπεροχή του άρθρου 38, παράγραφος 3, δεύτερη περίοδος, του ΓΚΠΔ αφορά μόνο τους υπεύθυνους προστασίας δεδομένων που πρέπει να ορίζονται υποχρεωτικώς δυνάμει του δικαίου της Ένωσης, διότι η διάταξη αυτή θα μπορούσε να θεωρηθεί εξαντλητική μόνον ως προς τούτο.
- 15 Οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες επιβάλλεται ο ορισμός υπευθύνου προστασίας δεδομένων ρυθμίζονται με διαφορετικό τρόπο στο άρθρο 37, παράγραφος 1, του ΓΚΠΔ και στο άρθρο 38, παράγραφος 1, του BDSG. Συνεπώς, η προστασία από την παύση που παρέχει το άρθρο 38, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 6, παράγραφος 4, πρώτη περίοδος, του BDSG, θα μπορούσε να εξακολουθήσει να εφαρμόζεται, πέραν της διατάξεως του άρθρου 38, παράγραφος 3, δεύτερη περίοδος, του ΓΚΠΔ, όσον αφορά μόνον τους υπεύθυνους επεξεργασίας δεδομένων που πρέπει να ορίζονται υποχρεωτικώς με βάση το εθνικό δίκαιο.
- 16 Επιπλέον, πρέπει να αποσαφηνισθεί η έννοια που έχει, στο πλαίσιο αυτό, το άρθρο 37, παράγραφος 4, πρώτη περίοδος, δεύτερη φράση, του ΓΚΠΔ («όπου απαιτείται από το δίκαιο της Ένωσης ή του κράτους μέλους, ορίζουν υπεύθυνο προστασίας δεδομένων»). Η φράση αυτή καθιστά δυνατή την ερμηνεία ότι

υπεύθυνος προστασίας δεδομένων που ορίζεται υποχρεωτικώς δυνάμει του δικαίου κράτους μέλους, ορίζεται υποχρεωτικώς και με βάση τον ΓΚΠΔ. Εάν το άρθρο 37, παράγραφος 4, πρώτη περίοδος, δεύτερη φράση, του ΓΚΠΔ έχει την έννοια αυτή, η προστασία από την παύση δυνάμει του εθνικού δικαίου (σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα) θα είναι απαράδεκτη, ακόμη και αν ο ορισμός του υπευθύνου προστασίας δεδομένων δεν είναι υποχρεωτικός κατά το άρθρο 37, παράγραφος 1, του ΓΚΠΔ, αλλά μόνο βάσει του εθνικού δικαίου.

Επί του τρίτου προδικαστικού ερωτήματος

- 17 Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινισθεί αν το άρθρο 38, παράγραφος 3, δεύτερη περίοδος, του ΓΚΠΔ στηρίζεται σε επαρκή βάση εξουσιοδοτήσεως, ιδίως στο μέτρο που αφορά υπευθύνους προστασίας δεδομένων οι οποίοι έχουν σχέση εργασίας με τον υπεύθυνο επεξεργασίας.
- 18 Η θέσπιση του ΓΚΠΔ στηρίζεται, ιδίως, στο άρθρο 16 ΣΛΕΕ. Κατά την εκτίμηση του αιτούντος δικαστηρίου, κανόνες δικαίου της Ένωσης σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων από ιδιώτες μπορούν να θεσπιστούν, αφενός, μόνο με βάση την έννοια της «ελεύθερης κυκλοφορίας δεδομένων» που περιέχεται στο άρθρο 16, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, τελευταία φράση, ΣΛΕΕ.
- 19 Αφετέρου, θα μπορούσε να είναι κρίσιμη η βάση εξουσιοδοτήσεως για την προσέγγιση των νομοθεσιών στην εσωτερική αγορά που προβλέπει το άρθρο 114, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Ωστόσο, το άρθρο 114, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ ενδέχεται να αποκλείει τη χρήση του άρθρου 114, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ για τη θεμελίωση αρμοδιότητας σε σχέση με το άρθρο 38, παράγραφος 3, δεύτερη περίοδος, του ΓΚΠΔ. Πράγματι, η παράγραφος 1 του άρθρου 114 δεν εφαρμόζεται, μεταξύ άλλων, στις διατάξεις για τα δικαιώματα και τα συμφέροντα των μισθωτών. Τούτο όμως δεν αποτελεί εμπόδιο, εάν ο ΓΚΠΔ δεν επιδιώκει ειδικό σκοπό ως προς τα δικαιώματα των εργαζομένων, αλλά προκαλεί μόνον αντανακλαστικές συνέπειες σε σχέση με το νομικό καθεστώς των απασχολουμένων.

Επί του τέταρτου προδικαστικού ερωτήματος

- 20 Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα, πρέπει να διευκρινιστεί αν υφίσταται σύγκρουση συμφερόντων κατά την έννοια του άρθρου 38, παράγραφος 6, δεύτερη περίοδος, του ΓΚΠΔ, όταν ο υπεύθυνος προστασίας δεδομένων ασκεί, συγχρόνως, καθήκοντα προέδρου του συμβουλίου επιχειρήσεως που έχει συγκροτηθεί στον φορέα που φέρει την ευθύνη επεξεργασίας. Εάν γίνει δεκτό ότι, βάσει του δικαίου της Ένωσης, τα καθήκοντα του υπευθύνου προστασίας δεδομένων δεν συμβιβάζονται με τα καθήκοντα του προέδρου του συμβουλίου επιχειρήσεως, συντρέχει, επίσης, σοβαρός λόγος που δικαιολογεί την παύση του υπευθύνου προστασίας δεδομένων δυνάμει του

άρθρου 38, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 6, παράγραφος 4, πρώτη περίοδος, του BDSG.

- 21 Το άρθρο 37, παράγραφος 5, του ΓΚΠΔ, ορίζει ότι ο υπεύθυνος προστασίας δεδομένων διορίζεται βάσει επαγγελματικών προσόντων και ιδίως βάσει της εμπειρογνωσίας που διαθέτει στον τομέα του δικαίου και των πρακτικών περί προστασίας δεδομένων, καθώς και βάσει της ικανότητας εκπλήρωσης των καθηκόντων του υπευθύνου προστασίας δεδομένων. Κατά το άρθρο 38, παράγραφος 6, του ΓΚΠΔ, ο υπεύθυνος προστασίας δεδομένων μπορεί να επιτελεί, καταρχήν, και άλλα καθήκοντα. Συναφώς όμως πρέπει να διασφαλίζεται, οπωσδήποτε, ότι δεν προκύπτει σύγκρουση συμφερόντων. Σύγκρουση συμφερόντων διαπιστώνεται, ιδίως, όταν ο υπεύθυνος προστασίας δεδομένων οφείλει να ασκεί έλεγχο στον εαυτό του (στο πλαίσιο της άλλης δραστηριότητάς του) ή όταν διακυβεύεται η ανεξαρτησία του υπευθύνου προστασίας δεδομένων.
- 22 Το ζήτημα σχετικά με το αν τα καθήκοντα του υπευθύνου προστασίας δεδομένων συμβιβάζονται με εκείνα του μέλους ή του προέδρου του συμβουλίου επιχειρήσεως είναι αμφιλεγόμενο στο εθνικό δίκαιο.
- 23 Μέχρι σήμερα, στη νομολογία του Bundesarbeitsgericht [ομοσπονδιακού δικαστηρίου εργατικών διαφορών, Γερμανία], γίνεται δεκτό ότι δεν υφίσταται, καταρχήν, ασυμβίβαστο μεταξύ των ως άνω καθηκόντων. Το γεγονός ότι ο υπεύθυνος προστασίας δεδομένων διαθέτει εξουσίες ελέγχου και εποπτείας έναντι του εργοδότη δεν καθιστά ένα μέλος του συμβουλίου επιχειρήσεως, εν γένει, ακατάλληλο να ασκήσει τα καθήκοντα αυτά. Η νομική κατάσταση του εργοδότη δεν θίγεται κατά τρόπο απαράδεκτο από το γεγονός ότι αυτός τίθεται έναντι υπευθύνου προστασίας δεδομένων που ασκεί συγχρόνως τα δικαιώματα του συμβουλίου επιχειρήσεως τα οποία απορρέουν από τον BetrVG.
- 24 Κατά το αιτούν δικαστήριο, η εν λόγω εκτίμηση ουδόλως επηρεάζεται από το ότι, εν προκειμένω, ο υπεύθυνος προστασίας δεδομένων δεν είναι «απλό» μέλος του συμβουλίου επιχειρήσεως, αλλά πρόεδρος του. Ο πρόεδρος του συμβουλίου επιχειρήσεως είναι, πρωτίστως, μέλος του συμβουλίου αυτού –όπως και τα υπόλοιπα μέλη του οργάνου. Η εξουσία εκπροσωπήσεως που απονέμει στον πρόεδρο του συμβουλίου επιχειρήσεως το άρθρο 26, παράγραφος 2, πρώτη περίοδος, του BetrVG υφίσταται μόνο στο πλαίσιο των αποφάσεων που λαμβάνει το συμβούλιο επιχειρήσεως. Επομένως, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι η θέση του προέδρου του συμβουλίου επιχειρήσεως δεν υπερέχει έναντι των «απλών» μελών του συμβουλίου επιχειρήσεως ως προς τη δυνατότητα να προκαλέσει σύγκρουση συμφερόντων.
- 25 Ωστόσο, η αντίθετη άποψη, η οποία υποστηρίζεται στη θεωρία, αναγνωρίζει τον κίνδυνο συγκρούσεως συμφερόντων. Υπάρχει ο αφηρημένος κίνδυνος το μέλος του συμβουλίου επιχειρήσεως είτε να δεχθεί συμβιβασμούς σχετικά με την προστασία των δεδομένων, λόγω της διττής ιδιότητάς του, προκειμένου να επιβάλει άλλους σκοπούς, είτε να επικεντρωθεί υπερβολικά στην πτυχή της προστασίας των δεδομένων των εργαζομένων και, ως εκ τούτου, να παραμελήσει

άλλες δραστηριότητες ενός υπευθύνου προστασίας δεδομένων. Επιπλέον, επισημαίνεται ότι σύγκρουση συμφερόντων μπορεί να προκύψει από το γεγονός ότι ο υπεύθυνος προστασίας δεδομένων οφείλει να ασκεί τις εξουσίες εποπτείας και ελέγχου και έναντι του συμβουλίου επιχειρήσεως.

- 26 Σε περίπτωση που ο υπεύθυνος προστασίας δεδομένων διαθέτει, καταρχήν, τέτοιες εξουσίες εποπτείας και ελέγχου έναντι του συμβουλίου επιχειρήσεως, θα πρέπει να διευκρινισθεί εάν το γεγονός αυτό και μόνον συνεπάγεται σύγκρουση συμφερόντων που αποκλείει την ανάληψη διπλών καθηκόντων.
- 27 Κατά το αιτούν δικαστήριο, δεν αρκεί οποιαδήποτε διαχείριση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο πλαίσιο άλλης δραστηριότητας για να αποκλείσει την άσκηση των καθηκόντων του υπευθύνου προστασίας δεδομένων. Αντιθέτως, η σύγκρουση συμφερόντων προϋποθέτει αυξημένη ευθύνη για πράξεις επεξεργασίας δεδομένων. Ο υπεύθυνος προστασίας δεδομένων δεν δύναται να κατέχει θέση σε όργανο η οποία έχει ως αντικείμενο τον καθορισμό των στόχων και του τρόπου επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα (βλ. ομάδα εργασίας του άρθρου 29, WP 243, σ. 19).
- 28 Επιβάλλεται να αποσαφηνισθεί αν η εκτίμηση αυτή μπορεί να μεταφερθεί στη δραστηριότητα του συμβουλίου επιχειρήσεως, δηλαδή πρέπει να διευκρινισθεί μήπως δεν αρκεί η απλή εντολή του συμβουλίου επιχειρήσεως και η συναφής επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, τον σκοπό της οποίας καθορίζει ο BetrVG, ώστε να διαπιστωθεί σύγκρουση συμφερόντων που αποκλείει τον ορισμό του υπευθύνου προστασίας δεδομένων, αλλά απαιτείται το εν λόγω πρόσωπο να έχει αναλάβει συγκεκριμένα καθήκοντα στο πλαίσιο του συμβουλίου επιχειρήσεως. Παραδείγματος χάρη, ασυμβίβαστο με τη θέση και τα καθήκοντα του υπευθύνου προστασίας δεδομένων θα μπορούσε να διαπιστωθεί εάν ο υπεύθυνος προστασίας δεδομένων, ως μέλος του συμβουλίου επιχειρήσεως, ήταν αρμόδιος για την ηλεκτρονική επεξεργασία των δεδομένων του συμβουλίου επιχειρήσεως και στο πλαίσιο τούτο όφειλε ο ίδιος να ασκεί και έλεγχο στον εαυτό του.